

Azığım Sevgi İken

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Kasım 2015

Kâh gönül kâh gömüt
Sarkaç bildiğim o tezahür hele ki
Yıkıntılarda can bulan,
Anbean ölsem de ne gam,
Ne de dilimde sitem:
Kâh vardığım kâh ayrı kaldığım.

Okunan hutbede saklı kılmışım bir kez
Derde derman bellediğim
Görünmez bir mecranın en kıdemli emsali
Görünenden çok öte
Bir yitişin doğumu kadar tahakkümperver eylemiş
Benlik biraz süzgün biraz nazlı;
Ansız öfkelerin canhıraş telaşı:
Ötelemekse düşen payına beşerin
Kolaysa yardan da serden de geç.

Bir sarmalım belki de bir ferman,
Güdümünde kaderin garip bir yolcuyum
Bir kez düşmüşken yolum hazana.
Kıdemli bir acıyım, çok derinde bir yara
Kırık bir sazın kopuk teliyim:
Mızrabın bile yetmediği.
Çalıp çalıp söylenen bir güfteyim,
Bestesi yitik ve saklı göğüs çeperimde.
Bir yontu bir gömüt,
Sırta kadem basan bir gölgeyim
Aslı astarı olmayan yalanların dem vurduğu
Desturu hakkaniyet olan bir imgeyim.

Anlık bir yok oluşun hicap yüklü vicdanıyım
Soğuk mezarların beşik bildiği bir sarnıç kadar
Kayıp ve boş
Hatta belki de devinen bir sarkaç:
Bir yüzünde okunan hutbe

Bir elinde mendil yaşları aş bilmiş
Bir mazlum kadar dermansız
Bir yıldız kadar sahipsiz.

Tüketilmiş bir ömrün mihrap bildiği
O eksende kayboldukça
Aslını arayan bir aynayım:
Gördüğüm her yüzde heyecana kapılıp
Solan bir çiçek kadar nazlı,
Niyaz bildiğim hecelerde kayıp varlığım
Devrik bir cümlenin kayıp öznesiyim:
Hegemonyasında kâinatın bir zerreyim sadece:
Bir dokunuşta kaybolan sihir kadar gizemli
Yetilerini biledikçe
Günden geceye geçen,
Körelidikçe aşkı nimet bilen.

Kiblemi mademki yol eylemişim
Ve aşkı sırdaş:
Çok görmeyin bana ne olur
Hele ki azığım sevgi iken
Varsın kaybolayım bu hengâmede.

Kırık mabedim, hayli yorgun mihrap bildiğim
Kuytular da soluklanıp da yüzü suyu hürmetine
Onca teamülün,
Kızgın bir saçım; öfkesi kendine zarar,
Zimmetliyim evrene çoktandır
Varsın görünmez olayım nazarında onca pervasızın.

Yitip gittiğimden beri ben böyleyim:
Sağım, solum ve arkamda gizli
Dost bildiğim düşmanlarım.
Ne kederliyim ne dermansız
Sanma ki serzenişim hayata
Altı üstü bir faniyim,
Aşka rahmet yüklemişken
Hidayeti yürekte saklı,
Hele ki bir kez kapılmışken rüzgâra

Nazım niyazım sadece O'nun nazarında
Saklı bir bilinmezin son halkasıyım,
Yarını katkı yapmış iken düşlerime.